Dijous 3 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Lc* 11,14-23): En aquell temps, Jesús estava expulsant un dimoni, i aquest era mut; i succeí que, quan el dimoni hagué sortit, parlà el mut. I les multituds s'admiraren, però alguns d'ells digueren: «Per Beelzebul, el príncep dels dimonis, expulsa dimonis». I altres, temptant-lo, li demanaven un senyal del cel. Però ell, sabent els pensaments d'ells, els digué: «Tot regne dividit contra ell mateix és desolat, i cau casa sobre casa. I si també Satanàs està dividit contra ell mateix, ¿com se sostindrà el seu regne? Perquè dieu que per Beelzebul jo llanço els dimonis. Però si jo per Beelzebul expulso dimonis, ¿els vostres fills per qui els expulsen? Però si pel dit de Déu expulso dimonis, ben cert que ha arribat a vosaltres el regne de Déu.

Quan un que és fort i està armat custodia el seu casal, les coses que posseeix estan en pau. Però si en ve després un de més fort que ell i el ven̤ç, se n'emporta totes les seves armes en què confiava, i reparteix les seves despulles.

El qui no està amb mi, està contra mi; i el qui no recull amb mi, escampa».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Si pel dit de Déu expulso dimonis, ben cert que ha arribat a vosaltres el regne de Déu»

Mn. Josep GASSÓ i Lécera
(Ripollet, Barcelona, Espanya)

Avui, en la proclamació de la Paraula de Déu, torna a aparèixer la figura del diable: «Jesús estava expulsant un dimoni, i aquest era mut» (Lc 11,14). Cada vegada que els textos ens parlen del dimoni, pot ser que ens sentim una mica incòmodes. En qualsevol cas, és cert que el mal existeix, i que té arrels tan profundes que nosaltres no podem aconseguir d'eliminar-les del tot. També és veritat que el mal té una dimensió molt ampla: va "treballant" i no podem de cap manera dominar-lo. Jesús, però, ha vingut a combatre aquestes forces del mal, el dimoni. Ell és l'únic que el pot fer fora.

S'ha calumniat i acusat Jesús: el dimoni és capaç d'aconseguir-ho tot. Mentre que la gent se'n meravella del que ha obrat Jesucrist, «alguns d'ells digueren: «Per Beelzebul, el príncep dels dimonis, expulsa

dimonis»» (Lc 11,15).

La resposta de Jesús mostra l'absurditat de l'argument dels qui el contradiuen. De passada, aquesta resposta és per a nosaltres una crida a la unitat, a la força que suposa la unió. La desunió, en canvi, és un ferment malèfic i destructor. Precisament, un dels signes del mal és la divisió i el no entendre's dels uns amb els altres. Desgraciadament, el món actual és marcat per aquest tipus d'esperit del mal que impedeix la comprensió i el reconeixement dels uns envers els altres.

És bo que meditem quina és la nostra col·laboració en aquest “expulsar dimonis” o foragitar el mal. Preguntem-nos: poso el que cal perquè el Senyor expulsi el mal de dintre meu? Col·laboro prou en aquest “expulsar”? Perquè «del cor surten pensaments dolents» (Mt 15,19). És molt important la resposta de cadascun, és a dir, la col·laboració necessària a nivell personal.

Que Maria intercedeixi davant Jesús, el seu Fill estimat, perquè expulsi qualsevol tipus de mal del món (guerres, terrorisme, maltractaments, qualsevol tipus de violència) i també del nostre cor. Maria, Mare de l'Església i Reina de la Pau, pregueu per nosaltres!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Que els fidels obrin de bat a bat les seves ments i provin de penetrar, amb un examen verídic, els afectes del seu cor. Si arriben a trobar algun dels fruits de la caritat amagat en les seves consciències, no dubtin que tenen Déu amb si mateix» (Sant Lleó el Gran)

- «O estàs en el camí de l’amor, o estàs en el camí de la hipocresia. O et deixes estimar per la misericòrdia de Déu, o fas el que vols segons el teu cor, que s’endureix cada vegada més per aquest camí. O ets sant, o vas per l’altre camí. I qui ‘no recull’ amb el Senyor, escampa. És un corrupte, que corromp» (Francesc)

- «El dit! Jesús ‘pel dit de Déu expulsava els dimonis’ (Lc 11,20). Si la Llei de Déu ha estat escrita sobre taules de pedra ‘pel dit de Déu’ (Ex 31,18), ‘la carta del Crist’ confiada als apòstols ‘és escrita amb l’Esperit de Déu vivent, no pas en taules de pedra, sinó en les taules de carn dels cors’ (2Co 3,3) (...)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 700)